

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 239

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 aprilie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 238 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	2–3	376.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.089/2006 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea și funcționarea Operei Naționale din București	11
Decizia nr. 298 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	3–4	382.	— Hotărâre pentru realocarea și suplimentarea sumei prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.549/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești” și a sumei prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 683/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”	12–14
Decizia nr. 301 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia	4–6	384.	— Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimb de scrisori semnate la București la 17 octombrie 2008 și la Washington la 11 noiembrie 2008 și, respectiv, la București la 20 noiembrie 2008 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului sectorial de sprijinire a transporturilor, semnat la București la 27 noiembrie 2006	14–16
Decizia nr. 303 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă	7–8			
Decizia nr. 304 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	8–9			
Decizia nr. 305 din 3 martie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 ² din Codul de procedură civilă	10–11			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 238

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Iulia Steriopol și Iulian Munteanu în Dosarul nr. 5.416/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, legiuitorul fiind singurul în măsură să acorde anumite scutiri de la plata taxei de timbru în considerarea unor situații speciale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.416/121/2008, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Iulia Steriopol și Iulian Munteanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că prin scutirea de la plata taxei de timbru a asociației de proprietari se încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi. Astfel, dispozițiile criticate sunt discriminatorii și inechitabile față de proprietarii locuințelor dintr-un condominiu care nu beneficiază de același tratament în procesele cu asociațiile.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că asociația de proprietari protejează drepturile și interesele tuturor proprietarilor, acționând pentru rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, care au următorul conținut:

— Art. 50: „(1) *Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.*

(2) *Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxa de timbru.*

(3) *Sentiința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare pentru acoperirea datoriilor prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 191 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005. Cu acel prilej, Curtea a respins excepția având același obiect, statuând că, „în ceea ce privește susținerea autorului excepției privind încălcarea principiului egalității, consacrat de dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât asociația de proprietari este scutită de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire, aceasta este nefondată. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, «*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*», fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care «*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice*»”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată în prealabil își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Iulia Steriopol și Iulian Munteanu în Dosarul nr. 5.416/121/2008 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 298

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în Dosarul nr. 20.940/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 20.940/3/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, contravenind principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de suspendare a judecării cauzei nu poate fi exercitată calea de atac decât odată cu fondul, spre deosebire de încheierea prin care se admite o astfel de cerere, care poate fi atacată separat. Or, o atare

împrejurare este de natură a crea o situație discriminatorie între părțile aflate în proces, ceea ce contravine prevederilor art. 16 și 21 din Constituție. Liberul acces la justiție, ca și dreptul la un proces echitabil presupun inclusiv posibilitatea părților să atace efectiv soluția nelegală ori de câte ori drepturile și interesele lor legitime sunt în mod abuziv încălcate de instanța de judecată.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*”

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care

s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În ceea ce privește critica dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unei critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea a statuat că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine

nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Pe de altă parte, Curtea constată că împotriva încheierii susceptibile de a fi atacată separat poate fi exercitată aceeași cale de atac precum împotriva hotărârii pronunțate pe fondul cauzei. Împrejurarea că încheierea prin care se dispune suspendarea judecării procesului este pronunțată în faza procesuală a recursului justifică pe deplin opțiunea legiuitorului în sensul exceptării ei de la posibilitatea exercitării căii de atac prevăzute de lege pentru celelalte situații. Astfel, întrucât stadiul procesual este recursul, hotărârea care soluționează cauza are caracter irevocabil. Prin urmare, încheierea prin care se dispune suspendarea judecării își însușește acest caracter, tocmai pentru că, pregătind pronunțarea hotărârii finale, ea urmează soarta acesteia din urmă. O atare soluție împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în Dosarul nr. 20.940/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 301

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, excepție ridicată de Rada Pârvu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Cristian Viorel Mateescu, Irina Mariana Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Alexandru Cristian Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc în Dosarul nr. 13.879/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde autoarea Florentina Pivniuc, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar s-au întors citațiile, în ceea ce îi privește pe autorii Mateescu Mihai Ionuț și Mateescu Cristian Viorel, cu mențiuni ilizibile, aceștia nespecificând o altă adresă la care să fie citați.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 98 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora schimbarea domiciliului uneia dintre părți în timpul judecății trebuie, sub pedeapsa neluării ei în seamă, să fie adusă la cunoștința instanței prin petiție la dosar, consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Partea prezentă solicită admiterea excepției, susținerile acesteia vizând situația de fapt în dosarul instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 13.879/3/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.** Excepția a fost ridicată de Rada Pârvu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Cristian Viorel Mateescu, Irina Mariana Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Alexandru Cristian Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, prin aplicarea termenului de decădere prevăzut de art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, aceștia sunt privați de proprietate, sunt expropriați, de vreme ce, potrivit art. 2 alin. (2) din aceeași lege, persoanele ale căror imobile au fost preluate fără titlu valabil își păstrează calitatea de proprietar avută la data preluării. Totodată, arată că art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 face distincție între acțiunea în revendicare și acțiunea reparatorie, fiecare dintre acestea având regimuri juridice diferite, respectiv prima având caracter imprescriptibil datorită caracterului perpetuu al dreptului pe care se întemeiază, cea de-a doua fiind supusă unui termen de decădere. Consideră că, pentru aceste motive, textele de lege criticate sunt neconstituționale, fiind contrare dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, invocă și dispozițiile art. 2, 17, 28 și 30 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără să formuleze însă o motivare din care să rezulte contrarietatea față de textele din convenție și protocol.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că reglementarea unui termen de decădere pentru formularea cererilor în justiție nu este contrară principiilor constituționale, iar stabilirea unui raport între legea generală și legea specială nu contravine principiului ocrotirii proprietății private.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 și ale art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 sunt constituționale. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 896/2008, nr. 533/2008, nr. 250/2007 și nr. 50/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, în urma adoptării Legii nr. 247/2005, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, și ale art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001: *„Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.”;*

— Art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998: *„Bunurile preluate de stat fără titlu valabil, inclusiv cele obținute prin viciera consimțământului, pot fi revendicate de foștii proprietari sau de succesorii acestora, dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparație.”*

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la garantarea valorilor supreme ale poporului român și a idealurilor Revoluției din decembrie 1989, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (1) relative la universalitate, ale art. 16 alin. (2) care consacră principiul legalității, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (1), (2) teza întâi, (3) și (4) referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, expropriere și naționalizare și orice alte măsuri de trecere silită în proprietatea publică a unor bunuri și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, invocă contrarietatea textelor de lege criticate raportat atât la dispozițiile art. 2 privind dreptul la viață, art. 17 relative la interzicerea abuzului de drept, art. 28 privind declarații ale unor comitete privind inadmisibilitatea și art. 30 privind desesizarea în favoarea Marii Camere din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și la dispozițiile art. 1 paragraful 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, Curtea a analizat contrarietatea textelor de lege criticate față de dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție,

statuând, prin Decizia nr. 922 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2007, că reglementarea în cauză este în acord cu art. 44 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit căreia „*conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”.

Curtea a reținut că reglementarea unui termen de decădere pentru notificare, ca procedură prealabilă solicitării în justiție a măsurilor reparatorii în natură sau prin echivalent, nu poate echivala cu o expropriere sau o naționalizare ori o altă măsură de trecere silită în proprietatea publică a unor bunuri. Recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de restituire a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare.

De asemenea, Curtea a constatat, în aceeași decizie, că textul de lege criticat nu încalcă nici art. 21 alin. (1) din Constituție referitor la accesul liber la justiție, ci instituie norme procedurale pentru exercitarea acestui drept, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În prezenta cauză, autorii excepției susțin și contrarietatea prevederilor criticate raportat la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) care consacră principiul legalității, cu motivarea că statul, care în opinia autorilor are calitatea de „posesor neproprietar”, este privilegiat, în temeiul prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, prin „blocarea” acțiunilor în revendicare, datorată aplicării termenului de decădere, „față de ceilalți posesori neproprietari care răspund civil în cadrul acțiunilor în revendicare.”

Curtea constată însă că pierderea beneficiului termenului reglementat prin textul de lege criticat nu poate constitui temei pentru invocarea unei eventuale contrarietăți între acesta și dispozițiile constituționale precizate de autori, întrucât nerespectarea termenului legal prevăzut de lege pentru trimiterea notificării nu poate fi invocată ca generând o situație discriminatorie, potrivit principiului general de drept *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

În ceea ce privește critica autorilor excepției în sensul că prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 sunt contrare dispozițiilor art. 53 din Constituție, se observă că aceasta nu poate fi reținută, de vreme ce, în cauză, nu s-a constatat o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Celelalte dispoziții constituționale invocate nu sunt incidente.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, excepție ridicată de Rada Pârveu, Niculina Popescu, Mihai Ionuț Mateescu, Cristian Viorel Mateescu, Irina Mariana Mocanu, Traiana Anghel, Ana Maria Anghel, Alexandru Cristian Anghel, Constantin Panait, Magdalena Ilie, Petruța Popescu și Florentina Pivniuc în Dosarul nr. 13.879/3/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

II. În ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, Curtea reține că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 896 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 21 octombrie 2008, și Decizia nr. 117 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 22 martie 2006, constatându-se constituționalitatea acestora.

Prin dispozițiile alin. (2) al art. 6 din legea criticată se stabilește că bunurile preluate de stat fără un titlu valabil, inclusiv cele obținute prin vicierea consimțământului, pot fi revendicate de foștii proprietari sau de moștenitorii acestora, dacă nu fac obiectul unor legi speciale cu caracter reparatoriu, iar în aceste cazuri instanțele de judecată sunt competente să stabilească valabilitatea titlurilor. Curtea a reținut că, față de această situație, este neîntemeiată critica privind îngrădirea liberului acces la justiție. De asemenea, Curtea a constatat că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție.

În acest sens, Curtea a reținut că este constituțională opțiunea Parlamentului de a reglementa soluția legislativă potrivit căreia bunurile care nu au intrat „în temeiul unui titlu valabil” în proprietatea statului să nu fie incluse în domeniul public sau privat al statului, putând astfel să fie revendicate, potrivit alin. (2) al art. 6 din Legea nr. 213/1998, dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparație.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Celelalte dispoziții constituționale invocate nu sunt relevante pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

De asemenea, Curtea reține că, în prezentul dosar, autorii excepției invocă și contrarietatea textelor de lege criticate prin raportare atât la dispozițiile art. 2, 17, 28 și 30 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și la dispozițiile art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de prevederile din convenție menționate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, ca atare, Curtea nu se poate substitui autorilor excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Pic — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 3.292/113/2007 al Curții de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială Sentor Group Trade — S.R.L. din Brăila, prin avocat Larisa Șomfălean, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că, în esență, critica vizează formalismul excesiv al textului de lege criticat, însă este de competența exclusivă a legiuitorului de a stabili modalitățile de exercitare a drepturilor procesuale ale părților, respectiv a căilor de atac.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, invocând argumentele care au stat la baza adoptării Deciziei Curții Constituționale nr. 737 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.292/113/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială Pic — S.A. din Pitești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, se reglementează folosirea căilor de atac de către părțile interesate, competența soluționării lor aparținând instanțelor de judecată. Aceste texte constituționale dau eficiență principiilor de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei și garantează dreptul la apărare. Exercitarea acestor drepturi nu poate fi îngrijită decât în limitele și cu respectarea normelor privind drepturile și libertățile fundamentale. Așa fiind, exercitarea căii de atac a apelului nu poate fi sancționată cu nulitatea absolută pe motiv că apelul s-a depus la o altă instanță decât cea a cărei hotărâre se atacă, sancțiunea prevăzută de art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă fiind exagerată și consacrand un formalism rigid

care contravine principiilor prevăzute de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială apreciază că prevederile art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă, prin care se sancționează cu nulitatea absolută depunerea apelului la altă instanță decât cea a cărei hotărâre se atacă, sunt neconstituționale pentru aceleași motive care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 737/2008, prin care au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă în partea care prevede „*sub sancțiunea nulității*”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Apelul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21, art. 24, art. 126 alin. (2) și art. 129. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 288 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că formula redacțională a acestuia este identică, sub aspectul sancțiunii nedepunerii apelului la instanța a cărei hotărâre se atacă, cu cea a art. 302 din Codul de procedură civilă. Or, cu privire la constituționalitatea acestor din urmă prevederi Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, constatând că sintagma „*sub sancțiunea nulității*” este neconstituțională.

Pentru a adopta această decizie, Curtea a reținut că, „în conformitate cu dispozițiile art. 129 și ale art. 126 alin. (2) din Constituția României, republicată, exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege. Din aceste prevederi constituționale rezultă

că legiuitorul are libertatea de a stabili cazurile și condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac.

Curtea constată totodată că libertatea legiuitorului de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu este absolută, limitele libertății de reglementare fiind determinate și în aceste cazuri de obligativitatea respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngrădi exercitarea acestui drept.

În reglementarea exercitării accesului la justiție, legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând de natura și de exigențele administrării justiției, fără însă ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate.

În lumina acestor considerente, Curtea Constituțională constată că prevederea cuprinsă în art. 302 din Codul de procedură civilă, prin care se sancționează cu nulitate absolută depunerea recursului la altă instanță decât aceea a cărei hotărâre se atacă, apare ca un formalism inacceptabil de rigid, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării căii de atac și să restrângă nejustificat accesul liber la justiție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială Pic — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 3.292/113/2007 al Curții de Apel Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și constată că dispozițiile art. 288 alin. 2 teza finală, „*sub sancțiunea nulității*”, din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen Cătălina Gliga — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile

comerciale, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 30.175/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 30.175/3/2005, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Constantin Colțatu într-o cauză având ca obiect autorizarea convocării unei ședințe a Adunării generale a acționarilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului de proprietate al acționarilor majoritari, precum și principiilor constituționale privind economia de piață și libertatea comerțului, întrucât oferă posibilitatea acționarilor minoritari să convoace, prin intermediul instanței, Adunarea generală a acționarilor, chiar dacă acționarii majoritari se opun.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Constantin Colțatu în Dosarul nr. 30.175/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„(1) *Consiliul de administrație, respectiv directoratul, convoacă de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.*

(2) *Adunarea generală va fi convocată în termen de cel mult 30 de zile și se va întruni în termen de cel mult 60 de zile de la data primirii cererii.*

(3) *În cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății, cu citarea consiliului de administrație, respectiv a directoratului, va putea autoriza convocarea adunării generale de către acționarii care au formulat cererea. Prin aceeași încheiere instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință prevăzută la art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.*

(4) *Costurile convocării adunării generale, precum și cheltuielile de judecată, dacă instanța aprobă cererea conform alin. (3), sunt suportate de societate.”*

Autorul excepției susține că textul legal criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 135 privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale criticate au fost supuse controlului de constituționalitate în repetate rânduri și, de fiecare dată, Curtea Constituțională a statuat că acestea sunt constituționale. În acest sens, spre exemplu, prin Decizia nr. 295 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 3 aprilie 2008, a stabilit că art. 119 din Legea nr. 31/1990 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 44 și 135, întrucât intervenția instanței, dincolo de deblocarea activității societății comerciale, la cererea unora dintre acționari, nu permite nicio imixtiune în activitatea internă a societății, aceasta urmând a se realiza în deplină concordanță cu principiul autonomiei de decizie a organelor de conducere, care rămân libere a hotărî cu privire la operațiunile comerciale întreprinse de agentul economic, în condițiile legii.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 3 martie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613²
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florin Anastasiu în Dosarul nr. 10.172/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.172/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Florin Anastasiu.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată că dispozițiile art. 613² din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât prin instituirea procedurii ordonanței președințiale se dă posibilitatea încredințării temporare a minorului unuia dintre părinți pe perioada desfășurării procesului de divorț, ceea ce este de natură a crea o stare de inegalitate între soți sub aspectul modului de exercitare a drepturilor părințești. De asemenea, se susține că textul de lege criticat încalcă și dispozițiile constituționale privitoare la înfăptuirea justiției și dreptul la viață intimă, familială și privată.

Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 613² din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: *„Instanța poate lua, pe tot timpul procesului, prin ordonanță președințială, măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, la obligația de întreținere, la alocația pentru copii și la folosirea locuinței.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1), art. 48 alin. (1) și art. 124 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.202 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2008. Cu acel prilej a statuat că „în cadrul procedurii de soluționare a cererii de divorț, instanța poate adopta măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, la obligația de întreținere, la alocația pentru copii și la folosirea locuinței. Asupra măsurilor enumerate, instanța investită cu cererea de desfacere a căsătoriei se pronunță prin ordonanță președințială, în condițiile art. 581 din Codul de procedură civilă. Aceste dispoziții instituie o procedură specială, prin care se pot dispune unele măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Prin urmare, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să se adreseze justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea dreptului care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări”.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 613² din Codul de procedură civilă nu cuprind o enumerare limitativă a măsurilor ce pot fi luate pe calea ordonanței președințiale până la soluționarea divorțului. Astfel, instanța investită cu cererea de ordonanță președințială prin care s-a solicitat încredințarea copiilor minori se poate pronunța și asupra cererii formulate de celălalt soț de a i se încredința să aibă legături personale cu copiii, așa încât acesta să poată să își exercite drepturile și îndatoririle pe care le presupun creșterea, educația și instruirea lor.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi de natură să impună reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florin Anastasiu în Dosarul nr. 10.172/301/2008 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.089/2006 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea și funcționarea Operei Naționale din București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.089/2006 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea și funcționarea Operei Naționale din București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 25 august 2006, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Numărul maxim de posturi ale Operei este de 631 și se asigură în limita numărului total de posturi prevăzut la pct. II «Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat» din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 9/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național.»

2. La articolul 5 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) director artistic, director economic, director tehnic, director — 4 posturi;”.

3. La articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Directorul general asigură organizarea, gestionarea și conducerea activității Operei în baza și în conformitate cu clauzele contractului de management încheiat cu Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, în condițiile legii.”

4. La articolul 7 alineatul (3), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) directorii;”.

Art. II. — Organigrama, statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare a Operei Naționale București se modifică și se aprobă prin ordin al ministrului culturii, cultelor și patrimoniului național, la propunerea directorului general, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Ministrul culturii, cultelor și patrimoniului național,

Theodor Paleologu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru realocarea și suplimentarea sumei prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.549/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești” și a sumei prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 683/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (1) și (4) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Sumele alocate ca justă despăgubire și neachitate în anul 2008 pentru obiectivul de investiție „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești” vor fi plătite potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, după cum urmează:

a) pentru amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.549/2004 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 12 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, cu suma de 1.027 mii lei, conform anexei nr. 1;

b) pentru amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 683/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din

23 iulie 2007, cu completările ulterioare, cu suma de 136 mii lei, conform anexei nr. 2.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea sumelor prevăzute ca justă despăgubire pentru obiectivul de investiție „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”, după cum urmează:

a) pentru amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.549/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu suma de 56 mii lei, conform anexei nr. 1;

b) pentru amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 683/2007, cu completările ulterioare, cu suma de 9 mii lei, conform anexei nr. 2.

Art. 3. — Sumele prevăzute la art. 1 lit. a) și b) și la art. 2 lit. a) și b) se alocă de la bugetul de stat pe anul 2009, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita prevederilor anuale aprobate cu această destinație.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 1 aprilie 2009.
Nr. 382.

ANEXA Nr. 1

TABEL

cu imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”

Nr. crt.	Poziția	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcției (m ²)	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
					Suprafața rezultată din acte (m ²)	Suprafața rezultată din măsurători (m ²)		
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	63	Argeș	municipiul Pitești	11040/2	1450	109	0	Tănase Gheorghe
2	64	Argeș	municipiul Pitești	11145	523	521	0	Dumitrescu Adriana Amelia
3	65	Argeș	municipiul Pitești	5455/4	6375	256	0	Ion Iulian
4	66	Argeș	municipiul Pitești	5822/2	5453	208	0	Dinu Daniel
5	67	Argeș	municipiul Pitești	5815/2	1602	71	0	Florea Eugen Nicușor
6	68	Argeș	municipiul Pitești	5813/2	1430	54	0	Ciubuc Aurelian

0	1	2	3	4	5	6	7	8
7	69	Argeş	municipiul Piteşti	1996/10	3715	102	0	Smărăndel I.Eugenia Laura Gheorghe Mariana
8	70	Argeş	municipiul Piteşti	5830/2	3336	86	0	Rădulescu Constantin Rădulescu Elena
9	71	Argeş	municipiul Piteşti	5908/2	1603	114	0	Baloş Constantin Eduard Baloş Maria
10	72	Argeş	municipiul Piteşti	5885/2	4794	99	0	Căprescu Aurel
11	73	Argeş	municipiul Piteşti	5832/2	1395	99	0	Baloş Maria
12	74	Argeş	municipiul Piteşti	5798/2	2338	96	0	Gheorghe I.Ionel Vasile
13	75	Argeş	municipiul Piteşti	5840/2	3387	122	0	Baloş Florina Cornelia
14	76	Argeş	municipiul Piteşti	5793/2	4324	56	0	Cîrstea Gheorghe
15	77	Argeş	municipiul Piteşti	6013/2	3744	28	0	Cîrstea Dumitru
16	78	Argeş	municipiul Piteşti	5937/2	656	23	0	Stan Elena
17	79	Argeş	municipiul Piteşti	6018/2	6775	39	0	Bolboasă Maria Grigore Constantin Grigore Petre-Marin Grigore Victor-Marin Mitrache Adrian Mitrache Angelica Mitrache Mariana Mitrache Cristina
18	80	Argeş	municipiul Piteşti	5756/2	1527	22	0	Costea Maria
19	81	Argeş	municipiul Piteşti	5765/2	248	20	0	Stoian George Costin
20	82	Argeş	municipiul Piteşti	5995/2	7400	46	0	Tudose Safta Popa Eugenia Tudose Alexandru
21	83	Argeş	municipiul Piteşti	7037/2	1946	388	0	Florioiu Florica Miroiu Nina Didită Dodu-Gheorghe
22	84	Argeş	municipiul Piteşti	7147/5	4352	47	0	Pantazică Gh.Emilia
23	85	Argeş	municipiul Piteşti	7147/6	4352	88	0	Pantazică Gh.Emilia
24	86	Argeş	municipiul Piteşti	6862/5	4640	18	0	Isac Ioana
25	87	Argeş	municipiul Piteşti	6862/6	4640	101	0	Isac Ioana
26	88	Argeş	municipiul Piteşti	6684/2	2721	561	0	Ivănescu Nicolae
27	89	Argeş	municipiul Piteşti	6787/2	891	93	0	Truică Tanţa
28	90	Argeş	oraşul Ştefăneşti	1092/5	80799	1922	0	Ene Ionuţ Danalache Ene Aureliu-Dorel
29	91	Argeş	oraşul Ştefăneşti	1116/2	52078	37	0	Tirlescu Anghel Onaca Floarea Stefănescu Lidia Variu Cornelia
30	92	Argeş	oraşul Ştefăneşti	1156/2	980	56	0	Căpuzaru Constantin
31	93	Argeş		1154/1	266	93	0	Căpuzaru Constantin
32	94	Argeş	oraşul Ştefăneşti	1173/1	1448	88	0	Căpuzaru Ion Romică Căpuzaru Mihaela Căpuzaru Viorica Liliana
33	95	Argeş	comuna Mărăcineni	677/2	4045	40	0	Ştefan A. Ioan Manu Alexandrina
34	96	Argeş	comuna Mărăcineni	683/2	1909	92	0	Crivăţ Constantin
35	97	Argeş	comuna Mărăcineni	844/2	1232	43	0	Cristescu Pompiliu
36	98	Argeş	comuna Mărăcineni	846/2	2554	97	0	Stan Victor
37	99	Argeş	comuna Mărăcineni	828/2	907	35	0	Ureche Viorica
38	100	Argeş	comuna Mărăcineni	780/2	4278	119	0	Joiţa Tudor
39	101	Argeş	comuna Mărăcineni	781/2	3407	555	0	Joiţa Tudor
40	102	Argeş	comuna Mărăcineni	795/2	9709	1053	0	Brînza Mircea Brînza Elena Dobre Floarea

0	1	2	3	4	5	6	7	8
41	103	Argeș	comuna Mărăcineni	796/2	1101	426	0	Brînza Mircea Brînza Elena Dobre Floarea
42	104	Argeș	comuna Mărăcineni	1852/2	15000	154	0	Toma Marin
43	105	Argeș	comuna Mărăcineni	1890/3	3700	1145	0	Stancu Manda
44	106	Argeș	comuna Mărăcineni	1889		526	0	Stancu Manda
45	107	Argeș	comuna Bascov	1156/2	811	93	0	Tănase Maria Mihalache P.Pandele Mihalache Petre
46	108	Argeș	comuna Bascov	1169/2	1295	179	0	Ion A. Sofica Ion A. Manole
47	109	Argeș	comuna Bascov	1160/2	392	74	0	Stefănescu Elena
48	110	Argeș	comuna Bascov	1163/2	1571	302	0	Ion George Ion Cristian
49	111	Argeș	comuna Bascov	1151/2	2559	407	0	Rața Tinca Ivan Ion Zanfir Margareta
50	112	Argeș	comuna Bascov	1148/2	431	166	0	Sofianu Narcis-Ionut
51	113	Argeș	comuna Bascov	1154	231	231	0	Parohia Găvana

Total suprafață expropriată: 11400

ANEXA Nr. 2

TABEL

**cu imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar
al lucrării de utilitate publică „Varianta ocolitoare a municipiului Pitești”**

Nr. crt.	Poziția	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcției (m ²)	Numele proprietarului conform documentației cadastrale
					Suprafața rezultată din acte (m ²)	Suprafața rezultată din măsurători necesară exproprierii (m ²)		
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1	5	Argeș	comuna Bascov	414/6	1478	119	0	S.C. Subansamble Auto S.A.
2	6	Argeș	comuna Bascov	1465/4	4895	173	0	S.C. Rapid S.R.L.

Total suprafață expropriată: 292

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimb de scrisori semnate la București la 17 octombrie 2008 și la Washington la 11 noiembrie 2008 și, respectiv, la București la 20 noiembrie 2008 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului sectorial de sprijinire a transporturilor, semnat la București la 27 noiembrie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (2) din Legea nr. 184/2007 privind ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului sectorial de sprijinire a transporturilor, semnat la București la 27 noiembrie 2006, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimb de scrisori*) semnate la București la 17 octombrie 2008 și la Washington la 11 noiembrie 2008 și, respectiv, la București la 20 noiembrie 2008 între Guvernul

României, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru

finanțarea Proiectului sectorial de sprijinire a ratificat prin Legea nr. 184/2007, cu completările transporturilor, semnat la București la 27 noiembrie 2006, ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Mazuru,

secretar de stat

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 384.

*) Traducere.

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ministerul Economiei și Finanțelor

Biroul secretarului de stat

17 octombrie 2008

Către:

Doamna Orsalia Kalantzopoulos,

director,

Europa Centrală și Țările Baltice,

Regiunea Europa și Asia Centrală

Ref.: Proiectul pentru sprijinirea sectorului transporturilor — TSSP (împrumutul nr. 4842-RO)

Stimată Doamnă,

Ne referim la împrumutul nr. 4842-RO pentru finanțarea proiectului de sprijinire a sectorului transporturilor, semnat la 26 noiembrie 2006, în sumă de 180,000,000 USD. Așa cum se specifică în secțiunea 2.03 din Acordul de împrumut, data de închidere a împrumutului este 31 decembrie 2008.

În momentul de față, dezvoltarea obiectivelor proiectului poate fi realizată parțial până la data menționată mai sus. Aceasta se datorează în primul rând întârzierilor în demararea proiectului în anul 2007 și, ulterior, datorită întârzierilor înregistrate în timpul procesului de implementare, dintre care putem aminti: documentația pentru licitații elaborată cu întârziere, discuții și interpretări asupra prevederilor legale ale legii achizițiilor publice, creșterea costurilor proiectului cauzată de inflație, refacerea specificațiilor tehnice, lipsa personalului calificat, schimbări în conducerea companiei.

Conform informațiilor primite de la Ministerul Transporturilor, în ultima perioadă de timp, ambele companii au înregistrat rezultate satisfăcătoare în procesul de implementare a proiectului. Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale (CN ADNR — S.A.) va putea utiliza în totalitate împrumutul dacă ar mai avea la dispoziție încă un an, iar Compania Națională de Căi Ferate (CN CFR — S.A.) ar avea nevoie de o extindere cu 2 ani, aceasta datorită complexității activității în domeniul căilor ferate.

Având în vedere importanța finalizării ambelor componente ale proiectului și în baza solicitării Ministerului Transporturilor, se consideră necesar ca împrumutul să fie extins pentru a putea acoperi în totalitate obiectivele propuse.

În lumina celor de mai sus, avem rugămintea să fiți de acord cu extinderea datei de închidere a Acordului de împrumut de la 31 decembrie 2008 până la 31 decembrie 2010. Așteptăm răspunsul dumneavoastră.

Cu stimă,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

BANCA MONDIALĂ
Washington, D.C. 20433 S.U.A.

Orsalia Kalantzopoulos,
director,
Europa Centrală și Țările Baltice,
Regiunea Europa și Asia Centrală

11 noiembrie 2008

Excelenței Sale
Eugen Teodorovici,
secretar de stat
Ministerul Economiei și Finanțelor
București,
România

Stimate Domnule Teodorovici,

Ref.: Proiectul privind sprijinirea sectorului transporturilor (împrumutul nr. 4842-RO) Extinderea datei de închidere

Am primit scrisoarea dumneavoastră din data de 17 octombrie 2008 prin care ați solicitat Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) să extindă data de închidere a Acordului de împrumut (*Acordul*) până la 31 decembrie 2010. Ne face plăcere să vă informăm că Banca a stabilit data de 31 martie 2009 ca dată-limită în conformitate cu scopurile secțiunii 2.03 din Acordul de împrumut încheiat între România și Bancă, semnat la data de 27 noiembrie 2006.

Cauzele principale ale problemelor întâmpinate în procesul de implementare a proiectului au fost limitările de fonduri alocate de la bugetul de stat și, respectiv, de tragerile din împrumut, corelate cu implicarea precară a Ministerului Transporturilor în vederea îndeplinirii obiectivelor proiectului. În consecință, dorim să evaluăm disponibilitatea finanțării din bugetul de stat pe anul 2009 a Proiectului, precum și revizuirea implicării Ministerului Transporturilor pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare a Proiectului, înainte de a lua o decizie cu privire la o nouă extindere a termenului stabilit.

Cu stimă,

Orsalia Kalantzopoulos,
director,
Europa Centrală și Țările Baltice,
Regiunea Europa și Asia Centrală

BIROUL BĂNCII MONDIALE
Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare
Asociația de Dezvoltare Internațională

Str. Armand Călinescu nr. 2—4
București, sectorul 2
România

20 noiembrie 2008

Domnului Eugen Teodorovici,
secretar de stat
Ministerul Economiei și Finanțelor,
București,
România
Stimate Domnule Teodorovici,

Ref.: Proiectul privind sprijinirea sectorului transporturilor (împrumutul nr. 4842-RO) Extinderea datei de închidere — erată

Ne referim la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) privind Proiectul pentru sprijinirea sectorului transporturilor și scrisoarea Băncii din 11 noiembrie 2008 referitoare la data de închidere a acordului de mai sus.

Am dori să vă notificăm asupra unei erori de redactare și să vă propunem corectarea acesteia respectiv referirea la „secțiunea 2.03” din Acordul de împrumut dintre România și Bancă, semnat la data de 27 noiembrie 2006. Referința corectă este „secțiunea 2.02” din art. II din Acordul de împrumut dintre România și Bancă, semnat la data de 27 noiembrie 2006.

Cu stimă,

Benoit Blarel,
director de țară,
Biroul Băncii Mondiale, România

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 429611